

ការសំភាសន៍របស់អ្នកមីងត្រៀង ម៉ុងឡាយ

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ញ៉ែម សុគន្ធា   ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ត្រៀង ម៉ុងឡាយ

ការសង្ខេបរបស់អ្នកមីងត្រៀង ម៉ុងឡាយ

អ្នកមីងត្រៀង ម៉ុងឡាយ

គាត់កើតនៅក្នុងត្រកូលអ្នករកស៊ីហើយឪពុកម្តាយនឹងដីដូនដីគាត់ជាជនជាតិចិនតែមករស់នៅ
ក្នុងស្រុកខ្មែរតាំងពីយូរយារមកហើយ ។ គាត់នឹងត្រូវសារគីរកស៊ីលក់គុយទាវ
ហើយជីវិតអ្នកមីងនៅក្នុងនេះគាត់បានរៀបរាប់ពីពេលវេលាដែលគាត់បានរស់នៅជា
មួយបងស្រីជួយរកស៊ីអោយបងប្អូន ហើយគាត់គ្មានអ្វីសោះ
អាយុក៏កាន់តែច្រើនហើយពុំទាន់មានស្វាមី ហើយគាត់ក៏បានចាកចេញពីបងស្រី
ហើយក៏មានការឈ្លោះគ្នា តែគាត់នៅតែសំរេចចិត្តចេញ
លុះដល់ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយគាត់ក៏បានរៀបការមានស្វាមី
ដោយគាត់ចង់ឃើញពីជីវិតគាត់អោយបានរីកចំរើន ។

ក៖

ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកមីងដែលអោយញ៉ែមសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់អ្នក
មីងនាងខ្ញុំឈ្មោះញ៉ែម សុគន្ធា ជាអ្នកសំភាសន៍អ្នកមីងនៅក្នុងថ្ងៃនេះ
ហើយទីតាំងដែលយើងសំភាសន៍គឺនៅភូមិថ្មី ឃុំតាខ្មៅ ក្រុងតាខ្មៅ
ខេត្តកណ្តាល។ ហើយថ្ងៃដែលយើងសំភាសន៍គឺនៅក្នុងថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា
ឆ្នាំ២០១៧។ ហើយអីចឹងនាងខ្ញុំសូមចាប់ផ្តើមធ្វើការសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់អ្នកមីងតែម្តង
អីចឹងអ្នកមីងតើសំរាប់អ្នកមីងឈ្មោះពេញឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ ត្រៀង ម៉ុងឡាយ។

ក៖ ចាំ អ្នកមីងមានឈ្មោះហៅខាងក្រៅអីអត់?

ខ៖ ហៅក្រៅបានគេអោយគេហៅគឺមឡាយ។

ក៖ គឺមឡាយ !! ចាំអីចឹងនៅពីក្មេងមកមានធ្លាប់អ្នកណាគេហៅអីផ្សេងពីហ្នឹងទៀតទេ?

ខ៖ អត់ទេឈ្មោះមានតែ២ហ្នឹង។

ក៖ ចាំអីចឹងបើសិនជានៅផ្ទះគេហៅគឺមឡាយអីចឹងទៅ?

ខ៖ ខ្លះហៅគឺមឡាយ ខ្លះហៅម៉ឺងឡាយ។

ក៖ ចាំ!! តែឈ្មោះពិតឈ្មោះម៉ឺងឡាយ។

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ តើសព្វថ្ងៃនេះអ្នកម៉ឺងមានអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ ៤៤ឆ្នាំ។

ក៖ អីចឹងសំរាប់ថ្ងៃខែឆ្នាំកំនើតអ្នកម៉ឺងកើតនៅក្នុងថ្ងៃទីខែឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ ថ្ងៃទី១០ ខែ០៦ ឆ្នាំ១៩៧៣។

ក៖ កើតនៅក្នុងរបបលន់ នល់!! ចាំអីចឹងឆ្នាំខ្មែរអ្នកម៉ឺងកើតឆ្នាំសត្វអីគេដែរ?

ខ៖ ខ្លា។

ក៖ សត្វខ្លាម៉ឺងហៅ?

ខ៖ ចាំ ខ្លា!!

ក៖ ចាំ!! អីចឹងអ្នកម៉ឺងសំរាប់ទឹកនៃឯកំនើតអ្នកកើតនៅក្នុងភូមិឃុំខេត្តណាដែរ?

ខ៖ ញឹមកើតនៅភូមិកែង ឃុំជ្រោយបន្ទាយ ស្រុកព្រៃប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ។

ក៖ អ្នកខេត្តក្រចេះ ។ អីចឹងអ្នកម៉ឺងសំរាប់ចូលដល់ក្រុមគ្រួសារអ្នកម៉ឺងវិញម្តង តើអ្នកម៉ឺងមានបងប្អូនប្រុសស្រីចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ បងប្អូនប្រុសស្រី៩នាក់ ។ ស្រី៧ ប្រុស២។

ក៖ អីចឹងអ្នកមីងជាកូនទីប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ញ៉មកូនទី៧ ជិតបន្ទាប់៣។

ក៖ ចាំ

អីចឹងអ្នកមីងអាចប្រាប់ឈ្មោះបងប្អូនរបស់អ្នកមីងហាតាំងពីបងគេរហូតដល់៣គេតើគាត់
ឈ្មោះអ្វីខ្លះទៅមីង?

ខ៖ បងស្រីធំឈ្មោះ ត្រឿង ខេងម៉ាំង បន្ទាប់មកបងប្រុសឈ្មោះ ត្រឿង ហៀង
បន្ទាប់បងទៀតបងស្រីឈ្មោះ ត្រឿង សុខឡាយ បងស្រីមួយទៀតត្រឿង ចាឡាយ
ហើយទៅបងប្រុស បងប្រុសត្រឿង ឈង បងស្រីមួយទៀតឈ្មោះ ត្រឿង សុខមុយ ហើយក៏ខ្ញុំ
ហើយប្អូនស្រីខ្ញុំត្រឿង អៀងឡាយ ។ក៖ ចាំ!ខ៖ មួយទៀត៣គេ ត្រឿង អៀងឡេង។

ក៖ ពេញអស់ម៉ងអ្នកមីងចាំទាំងអស់ ។អីចឹងអើអ្នកមីងកាត់ខ្សែចិនមែនទេ?

ខ៖ ចិន។

ក៖ ចិនម៉ង ព្រោះឈ្មោះ។

ក៖ ចិនទាំងអស់។

ក៖

អូខេអីចឹងអ្នកមីងនៅចងចាំសាច់រឿងអីគេខ្លះជាមួយបងប្អូនអ្នកចាំថាធ្លាប់រស់នៅជាមួយគ្នា
ដោយរបៀបណា

ការញ៉ាំបាយការលេងសើចឬក៏ការធ្វើការអ្វីមួយឬក៏ការជួយឪពុកម្តាយអីអីចឹងហាតើអ្នកមីងបា
នឆ្លងកាត់ប្រវត្តិអីគេខ្លះ ជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នកមីងអាចរៀបរាប់អោយ
បានក្បោះក្បាយអីចឹងហា?

ខ៖ ហ្ន៎ប្រវត្តិហាត់នឿយជាមួយឪពុកម្តាយធ្វើគុយទាវ

ការហូបជុំគ្នាមានការរល់ច្រើនសូម្បីតែទៅរៀនក៏ទៅមិនចង់ទាន់ដែរ រល់លក់ដូរ
ខ្ញុំក្រោកពីយប់ឡើង ជួយហាន់គុយទាវ ជួយដឹកគុយទាវជាក់មួយហើយបានទៅរៀន
ហ្នឹងហើយហើយរៀនញ៉មប្រលងឪដួម៨៩(១៩៨៩)តែដល់មុខរបររកស៊ីយើងម្នាក់ឯងអត់ចេះរ

ក លក់ដូរមុខរបរលក់ដូរមួយដែរពីប្អូនស្រីញ៉មការមុនញ៉មជាមួយម៉ាក់
គាត់ឈប់ទៅគាត់អោយញ៉មលក់ តែខ្ញុំលក់ឡើងអស់ឥវ៉ាន់មួយតូប។

ក៖ ម៉េចអីចឹងវិញ?

ខ៖ លក់អត់បានដើមមកវិញទេ ញ៉មអត់ចេះលក់ដូរបានលុយមុខរបររាជ័យ។

ក៖ ចាំលក់គុយទាវហ្នឹង?

ខ៖ អត់ទេឈប់ពីលក់គុយទាវលក់ឥវ៉ាន់ចាប់ហ្វឹយវិញ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ញ៉មផ្សេងពីម្តាយញ៉មប្អូនញ៉មញ៉មលក់អត់បានលុយទេ អស់ អស់ដើមរលឹង
ត្រូវគេចោតប្រកាន់ថា
យកលុយទៅណាហ្នឹង??ទៅអោយប្រុសឬក៏អោយអីអស់រលឹងអត់មានដើមទុន។ ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយក្រោយមកញ៉មក៏បានឈប់លក់ហើយមកនៅជាមួយបងស្រីជួយការងារគាត់
អើរគាត់លក់ដាច់ណាស់ គាត់ថតកាសែតម៉ាញ៉េ
យើងនៅផ្ទះយើងព្រលឹមឡើងយើងហូបដល់ព្រលឹមឡើងយើងជួយគាត់ព្រលឹមឡើងអត់បាន
ហូបរហូតដល់ម៉ោង១១បានបានហូប ការងារគាត់លក់ដាច់ណាស់
ពេលយប់ម៉ោង១២បានបាន ចូលដេកគឺជួយគាត់អុតកាសែតម៉ាញ៉េ នៅ៥ ៦ឆ្នាំ
២០០៦បានញ៉មឈប់ ឈប់នៅជាមួយបងស្រីហើយ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ប៉ុន្តែពេលឈប់ហ្នឹងគឺឈ្មោះគ្នាជាមួយបងស្រីទៀត
ព្រោះអីញ៉មប្រាប់ម៉ែញ៉មថាញ៉មឈប់នៅជាមួយបងស្រីហើយខ្ញុំនឹងទៅនៅជាមួយប្អូនស្រីដ
ល់តែញ៉មប្រាប់គាត់ថាញ៉មចេញ គាត់គេសួរថាញ៉មទៅដល់ក្រចេះនៅ អ្នកក្រ ចេះអត់ដឹង
អត់ដឹងគាត់ដឹងថាញ៉មខូចជាមួយគាត់ គាត់នឹងតាមរក តាមរកញ៉មញ៉មទៅនៅផ្ទះ
ប្អូនស្រីពៅគាត់ទៅជេរទាំង២នាក់បងប្អូន បន្ទាប់ពីជេរ២នាក់បងប្អូនញ៉មក៏អត់នៅភ្នំពេញទេ
ញ៉មក៏ទៅក្រចេះ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ទៅក្រចេះវិញទៅ ទៅបង្កើតមុខរបរលក់នំពុម្ព បន្ទាប់ពីលក់នំពុម្ព
បានញឹមដុតនំពងទាលក់ រហូតទាល់តែឥឡូវហ្នឹងដុតនំពងទាលក់។

ក៖ ចាំ!!ចុះអ្នកម៉ឺងមានការចងចាំអីដែលល្អជាមួយបងប្អូនពីមុនៗមកទេ
ដែលក្រៅពីការឈ្លោះគ្នាឬក៏ខ្វែងគំនិតគ្នាអីអីចឹងហ្នាំ?

ខ៖ ជាមួយគ្នាអត់មានអនុស្សាវរីយ៍អីល្អទេមានតែធម្មតានៅជាមួយគ្នាលក់ដូរជួយគ្នា
តែប៉ុណ្ណឹង ។

ក៖ អត់មានអីដែលចងចាំបំផុតជាមួយបងប្អូនឬក៏ជាមួយនឹងបងប្អូនទីប៉ុន្មានៗ
អីចឹងទៅណាស់??

ខ៖ មានអីល្អ ធម្មតាទាំងអស់អត់មានអីពិសេសសោះ។

ក៖ គ្រាន់តែរស់នៅជាមួយគ្នាសាមញ្ញធម្មតាអីអីចឹងទៅ?

ខ៖ ចាំ!!អត់មានអ្វីអនុស្សាវរីយ៍អីដែលមិនអាចបំភ្លេចបានសប្បាយបំផុតអីអត់
ឈ្លោះគ្នាមិនចេះចប់ ។

ក៖ ហ្នាំ!!

ខ៖ វាមានឈ្លោះគ្នាច្រើនបងប្អូនច្រើន។

ក៖ ចាំ!!ដោយសារការរកស៊ីអីចឹង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយរល់លក់ដូរអីចឹងហ្នាំ!!

ក៖ ហើយអីចឹងពេលបងចេញពីគាត់ពេលលក់កាសែតម៉ាញ៉េ ធ្វើកាសែតហៅ?

ខ៖ គាត់ធ្វើកាសែតម៉ាញ៉េពេលយើងចេញគាត់តាមជេរយើង បើយើង!!

ក៖ អត់ជួយគាត់មែន?

ខ៖ បើយើង យើងឈប់ជួយគាត់ ។

ក៖ ហើយជួយគាត់ហ្នឹងគាត់មានបានផ្តល់ប្រាក់កាសអីគួរសមឬក៏អីដែរទេ?

ខ៖ គាត់អើបានទិញ គាត់ទិញចិញ្ចៀនពេជ្រអោយមួយវង់
គាត់ថាហ្នឹងការលើកទឹកចិត្តកុំអោយញ្ញមអាក់អន់ចិត្តនៅពេលដែលនៅជាមួយគាត់ដោយគ្មាន
អ្វីសោះហ្ន៎ ការពិតរឿងហ្នឹងគាត់នៅតែមានអាក់អន់ចិត្តជាមួយខ្ញុំ
ខ្ញុំសុំគាត់ថាញ្ញមថារកមុខរបរថ្មីមួយទៅណាស់ញ្ញមលក់កាសៃតដូចគ្នា
ទៅជួលកន្លែងមួយចុងបាសអីមួយអីចឹងទៅណាស់
ជួលកន្លែងគេលក់អាវបស់អស់ហ្នឹងសំរាប់ជីវភាពរបស់ញ្ញមតែគាត់ថាជួយគាត់អោយមានសិន
បងថ្លៃហា !! បើស្រីញ្ញមអត់និយាយទេញ្ញមនិយាយជាមួយបងថ្លៃ
គាត់ថាជួយគាត់អោយមានសិនប៉ុន្តែចិត្តមនុស្សមិនគ្រប់ គ្រាន់គាត់មានផ្ទះនៅអូរឬស្សី
គាត់លក់ដូរបានទិញផ្ទះនៅអូរឬស្សីគាត់នឹងទៅទិញផ្ទះនៅសុវណ្ណាមួយទៀតគាត់ចាំមានរហូ
តយើងនៅចាំជួយគាត់រហូតអត់ន័យអាយុកាន់តែចាស់គ្មានប្តីគ្នា
នអីនៅជាមួយគេមិនថាគេមិនថាបងយើងបង្កើតវាអត់ស្រួល ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អីចឹងញ្ញមគិតឃើញ ថាញ្ញមត្រូវតែចេញទៅណាស់។

ក៖

មួយហ្នឹងមិនដែលចាំតែជួយគាត់ហើយគាត់អត់គិតគូរពីយើងផងហ្នឹងគាត់អោយតែគ្រាន់តែទិ
ញ្ញចិញ្ចៀនអោយមួយវង់។

ក៖ ទិញចិញ្ចៀនអោយមួយវង់
ជាអនុស្សាវរីយ៍ហ្នឹងហើយសំលៀកបំពាក់ហ្នឹងធម្មតាហ្នឹងអោយសល់អីទៀតអត់មានទេ ។

ក៖ តែមានលុយជាប្រចាំគាត់បានផ្តល់អោយដែរ?

ខ៖

លុយជាប្រចាំហ្នឹងហាលុយហូបចុករាល់ថ្ងៃគាត់អោយញ្ញមទិញម្ហូបញ្ញមទិញទៅញ្ញមសល់ញ្ញម
ចាយទៅអាហ្នឹងវាអីចឹង ។

ក៖ អីចឹងអត់កើតទេ អាយុកាន់តែទៅមុខចាំតែជួយតែគេ!!

ខ៖ ចាំ!!អាយុច្រើន។

ក៖ ពិតតែថាបងប្អូនខ្លួនឯងតែយើងក៏ត្រូវដោះស្រាយសំរាប់ជីវិតខ្លួនយើងដែរ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ យើងត្រូវតែមានគោលដៅសំរាប់ជីវិតខ្លួនឯងដែរហ្នឹង។

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖

ត្រូវត្រលប់ទៅវិញ២០០៧នៅតែលគោលក្រចេះលក់ដូរនំលក់អីដើរលេងអីចឹងទៅរហូតដល់
អើរ!!អើរ២០០៧ហ្នឹងហើយម្តាយក្មេកញ៉មនឹងគាត់បានទៅក្រចេះ គា
ត់ទៅឃើញខ្ញុំហើយគាត់បានប្រាប់អីម្នាក់ថាគាត់ពេញចិត្តខ្ញុំហើយកាលណាខ្ញុំមកលេងភ្នំពេញ
អោយមកលេងផ្ទះគាត់នឹងអោយកូនគាត់មើលអីចឹងហាំ!!

ក៖ ហ៊ីៗ!!

ខ៖ បានស្វ័យយល់ពីគ្នាប៉ុន្តែ

ពេលញ៉មមកញ៉មបានប្រាប់បងស្រីញ៉មថាយាយនឹងគាត់ចង់ឃើញខ្ញុំហើយនឹងកូនគាត់អីចឹង
ហាំ !!បងស្រីថាកុំឃ្លានប្តីពេក!!

ក៖ បងស្រីដែលនៅជាមួយ?

ខ៖

ហ្នឹងហ្នឹងៗៗៗគាត់ថាបើគេចង់បានយើងគេទៅមើលយើងហើយកុំបាច់មកសិក្សាពីគ្នាអីវាន់អី
ចឹងហាំ!! ៥ឆ្នាំក្រោយ២០១២ ២០០៧ ដល់២០១១គាត់យាយគាត់ទៅរកខ្ញុំម្តងទៀត
គាត់សួរញ៉មថាមានប្តីអីចឹងនៅអីចឹងហាំ!!ទៅសួរអីហ្នឹងបានអីហ្នឹងគាត់ទំនាក់ទំនងមកខ្ញុំគាត់
ប្រាប់ថាគាត់ថាអត់ទាន់មានប្តីបានម៉ែក្មេកញ៉មទៅ។

ក៖ ហ្នាំ!!

ខ៖ ចុងឆ្នាំថ្ងៃ៣១ហាវ!!២០១១មួយ

កេរ្តិ៍មុខទៅជួបគ្នានិយាយគ្នាមួយថ្ងៃស្អែកឡើងដឹងបានខលហៅប្តីញ៉មទៅក្រចេះអោយបង
ប្រុសបងថ្លៃញ៉មអីឃើញមុខគេទាំងអស់នឹងព្រមព្រៀងគ្នា!!

ក៖ រៀបការទៅ?

ខ៖ ការតែ១៤ថ្ងៃទេណាស់!!ឃើញថ្ងៃ០១

ថ្ងៃ១៤ញ៉មនឹងរៀបការគឺញ៉មអូយរង្វេងរង្វន់អស់ហើយ ១៤ថ្ងៃណាវត់ធៀប ណារៀបផ្ទះ
ណារៀបចំខ្លួនប្រាណា។

ក៖ ហើយចុះវេលាអីក៏ម៉្លេះៗ។

ខ៖ បងថ្លៃញ៉មគាត់ចេះវេលាស្រាប់គាត់និយាយអីលឿនអីចឹងម៉ង់។

ក៖ ចាំគាត់ថាវេលាហ្នឹងត្រូវម៉ង់ហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ដល់ពេលលឿនអីចឹងពេកយ៉ាប់ដែរ។

ខ៖ ហើយជីវិតខ្ញុំគាត់មិនមែនកំលោះគាត់ពោះម៉ាយ កូនមួយអាយុ៤
៥ឆ្នាំហ្ន៎!!ពេលញ៉មហុចធៀបបណ្តើរបងប្រុសបងប្រាប់ថាហ៊ីអាឡាយតិចគេលែងគ្នាមិនទាន់
ដាច់ទៅ!!ការពិតគាត់កិច្ចការអស់ហ្នឹងគាត់និយាយជាមួយមួយកេរ្តិ៍មុខសព្វគ្រប់គាត់មិនដៃ
លស្តាប់អីទេណាស់ ញ៉មណាអ្នកទៅស្តាប់ ពេលហ្នឹងមិនយំហើយហេ
ហុចធៀបបណ្តើរនិយាយថាគេលែងគ្នាមិនដាច់ យំ យំបណ្តើរហុចធៀបបណ្តើរ
ការបណ្តើរក៏យំបណ្តើរដែរ រហូតដល់តែនៅជាមួយមួយកេរ្តិ៍មុខគឺនៅបណ្តើរយំបណ្តើរ។

ក៖ ពិបាក?

ខ៖ វាលំបាក។

ក៖

ហ៊ីជីវិតដូចរៀងយ៉ាប់ដែរហ្នឹងអ្នកមីង!!ពេលលំបាកជាមួយមួយកេរ្តិ៍មុខ៣ខែពិបាកច្រើនបើនិយាយ
ទៅដូចខ្ញុំហែកកេរ្តិ៍ខាងគាត់ បើសិនជាខ្ញុំនិយាយអោយអស់ដូចហែកកេរ្តិ៍ខាងគាត់

ខ្ញុំជាស្រីសម័យថ្មីញ៉មមិនចូលចិត្តការបំរើបើសិនជាខ្ញុំ
យល់ពីរបៀបបំរើដូចឥឡូវយើងដឹងថាសុខចិត្តបំរើយើងធ្វើតាមព្រះអង្គសង្គ្រោះប្រហែលមិន
មានរឿងច្រើនអីអីចឹងហ្នំ ញ៉មអត់ព្រមបំរើ ប្តីញ៉មក៏គាត់អត់ព្រមបំរើ
ដល់អីចឹងត្រូវម្តាយក្មេកជេ ជេទាំងប្តីជេទាំងយើង អត់ព្រមបំរើ។

ក៖ អត់ធ្វើការនៅក្នុងផ្ទះទាំងអស់?

ខ៖ បំរើបងថ្លៃហ្នឹងហ្នំ!!

ក៖ ហ្នំ!!

ខ៖ បំរើសាច់ថ្លៃហ្នឹងហ្នំ!!

ក៖ ហើយទៅអីចឹងវិញតែគេរៀបការគឺប្តីប្រពន្ធគេហើយ។

ខ៖ ចាំ!!យើងខ្ញុំត្រូវការសិទ្ធិសេរីភាពដើម្បីប្តីប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនត្រូវការបំរើសាច់ថ្លៃទេ
បានញ៉មអត់បំរើអត់បំរើត្រូវគាត់ជេរ តែគាត់ជេរយើងខឹងហើយ
គាត់ជៀលយើងស្រីអីមិនចេះទុកដាក់កិច្ចការប៉ុណ្ណឹងមិនចេះទុកដាក់ ខ្ញុំថាខ្ញុំចេះទុកដាក់
កូនគាត់ទេដែលមិនចេះទុកដាក់ ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ មាសមួយដំឡឹងពីរដំឡឹងញ៉មក៏ចេះទុកដាក់
របស់អើរអាដែលស្រមៃមស្រមៃមញ៉មមិនចេះទុកដាក់មិនចេះរៀបអីទេ
គាត់និយាយអោយយើងអីចឹងហើយញាតិជិតខាងគេប្រាប់យាយថាខ្ញុំជៀលគេហើយមានរឿង
រហូតទាល់តែឥឡូវថាយើងជៀលគេមិនចេះ
យើងចេះតែដុះនំបារាំងគេចេះដល់ពេទ្យអីអីចឹងហ្នំ!!ថាមិនត្រូវជៀលគេអីចឹងទេណាស់!!ប៉ុន្តែ
តាមការពិតកំហី
ងភ្លាមៗដែលគាត់ជេរយើងយើងថាអញ្ចឹងយើងក៏ឆ្លើយអីចឹងមកណាស់។តែយាយគាត់អត់ឮ
ទេអ្នកជិតខាងគាត់ឮគាត់ទៅប្រាប់។

ក៖ អីចឹងទៀតមានអ្នកជិតខាងអុជអាលទៀត!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយរៀនអភ័យទោសចំពោះយាយម្នាក់ហ្នឹងហិ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គាត់ចូលចិត្តនិយាយអីពីខ្ញុំប្រាប់ម្តាយក្មេកប៉ុន្តែឥឡូវខ្ញុំបំភ្លេច។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ញ៉មនៅតែធ្វើល្អជាមួយគាត់។

ក៖ អោយគាត់ឃើញមីង!!

ខ៖ ធ្វើល្អចំពោះគាត់។

ក៖

ថាទោះធ្វើអាក្រក់ដាក់ញ៉មម៉េចក៏ដោយតែអ្វីទាំងអស់ញ៉មនៅតែធ្វើល្អដាក់អ្នកអីចឹងមនុស្សហ្នឹងនឹងដឹងម៉ងអ្នកមីង កុំខ្វល់ ចាំអីចឹងសំរាប់សំនួរបន្តទៀតហាំពីបងប្អូនហ្នឹងបន្ថែមតិចទៀតអីចឹងពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាដែលគាត់ជាបងប្អូនអ្នកមីងគាត់រស់នៅទាំងអស់ឬក៏មានខ្លះអនិច្ចាកម្មខ្លះទៅហើយ?

ខ៖ បងប្អូនបង្កើតស្លាប់២នាក់ហ្នឹងកាលតាំងពីក្មេងៗម៉្លេះបងស្រីធំហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ស្លាប់២នាក់ហើយកាលពី ក្មេងៗ។

ក៖ គាត់ស្លាប់មូលហេតុអី?

ខ៖ គាត់កើតកញ្ជីលកើតអីហាំ!!ហ្នឹងធំហើយបើនៅ៦០ជាងហើយ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ដែលបងស្រីធំ៩នាក់និយាយទាំងអស់១១ស្លាប់២នៅសល់៩ហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងចឹងម៉េចរៀបរាប់បានតែ៩ទេអីចឹង?

ខ៖ បានតែ៩ ហ្នឹងអាហ្នឹងអ្នកដែលនៅរស់ទេ។

ក៖ ចុះ២នាក់ដែលស្លាប់ហ្នឹងឈ្មោះអីគេ?

ខ៖ ២នាក់ដែលស្លាប់គ្មានដឹងឈ្មោះទេ។

ក៖ អត់ស្គាល់ម៉ង??

ខ៖ ព្រោះម៉ែប៉ាញ៉ុមប្រាប់ថាគាត់នៅតូចៗទេ ស្លាប់ទាំង២នាក់នៅតូចៗ។

ក៖ ហ៊ីគាត់អត់មានអំពើបាបទេម៉ងណោះ?

ខ៖ ចាំគាត់អត់មានអំពើបាបហ្នឹងហើយ។

ក៖ គាត់ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះយកម៉ង។

ខ៖ វាល្អមានជំងឺខ្វះការថែទាំអីចឹងទៅណាស់!!!

ក៖ ហ៊ីៗ!!

ខ៖ ហើយស្លាប់ទៅ។

ក៖ ឥឡូវម៉ីងពួកគាត់នៅឯណាអ្នកដែលនៅរស់ហ្នឹងហៅ?

ខ៖ នៅខ្មែរទាំងអស់ឬក៏គាត់ទៅណា?

ខ៖

នៅស្រី៤នាក់នៅភ្នំពេញទាំងញ៉ុមបងស្រីគេហៅថាវាបំបាត់ចិនបងស្រីទី២នៅពោធិ៍ចិនតុង
បងស្រីខ្ញុំនៅកាណាឌីយ៉ា ប្អូនស្រីនៅស្ទឹងមានជ័យ លក់ដូរនៅអូរឫស្សី។

ក៖ ដល់ពេលប្រុសៗនៅខ្មែរហ្នឹងដែរ?

ខ៖ នៅខ្មែរហ្នឹងដែរនៅក្រចេះហ្ន៎!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ បងប្រុស២នាក់នៅក្រចេះហ្ន៎ ក្រចេះ ហើយបងស្រី២ប្អូនស្រីមួយ។

ក៖ នៅក្រចេះ។

ខ៖ នៅចែកគ្នា។

ក៖ អីចឹងសំរាប់អ្នកមីង ម្តាយអ្នកមីងវិញតើម្តាយរបស់អ្នកមីងគាត់ឈ្មោះអីគេ?

ខ៖ ម្តាយខ្ញុំឈ្មោះ ថៅ ងឹម។

ក៖ ចុះឪពុកវិញ?

ខ៖ ឪពុកឈ្មោះ ត្រឿង វែង។

ក៖ អីចឹងសំរាប់ម្តាយអ្នកមីងចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំនើតរបស់គាត់ទេ?

ខ៖ ខ្ញុំដឹងថាគាត់៧០ជាង។

ក៖ អ្នកមីងអាចប្រាប់ថ្ងៃខែឆ្នាំកំនើតរបស់គាត់ហៅ!!

ខ៖ ម្តាយញ៉មឆ្នាំថោះ ៧០ហើយគាត់ស្លាប់តាំង២០១២។ ក៖ ចាំ!! អាយុ៧៤ឆ្នាំ។

ក៖ ហ្នឹងហើយប៉ុន្តែអត់ចាំថ្ងៃកើតគាត់ទេហី?

ខ៖ ញ៉មអត់ចាំបានសរសេរនៅក្នុងពង្សប្រវត្តិ។

ក៖ អត់អីមួយហ្នឹងដោយសារបើគាត់ចង់ដឹងគាត់

កូនចៅចង់ដឹងអាយុគាត់ប៉ុន្មានគាត់អាចដកដឹងហើយដោយសារឆ្នាំ២០១២គាត់អាយុ៧៤គាត់ស្លាប់។

ខ៖ គាត់ស្លាប់។

ក៖ អីចឹងគិតទៅដឹងថ្ងៃឆ្នាំគាត់កើតហើយ ចាំហ្នឹងហើយ ។ អីចឹងសំរាប់ឪពុកអ្នកមីងវិញ?

ខ៖ ប៉ាឈ្មោះ ត្រឿង វែង។

ក៖ ហើយគាត់កើតនៅថ្ងៃណាខែណាដែរមីង?

ខ៖

គាត់អើរ៉ាហើយនឹងម៉ែហ្នឹងគាត់កើតនៅស្រុកចិនដូចគ្នាហើយកងយកមកនៅស្រុកខ្មែរតាំងពី
តូចៗដូចគ្នាអីចឹងហា!!គាត់ឆ្នាំរក ៨០ជាងហើយនេះ!!មិនដឹងជា៨៦ ៨៥។

ក៖ គាត់នៅរស់ដល់ឥឡូវហ្នឹង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយប៉ាញ៉មនៅរស់។

ក៖ អីចឹងប្រហែលជា៨៥ ៨៦។

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ អីចឹងនៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹង ឆ្នាំ២០១៧ គាត់នៅរស់អាយុ៨៥
៨៦ហ្នឹងអត់ទាន់ច្បាស់ថាមួយណា!!អីចឹងពួកគាត់ទាំង២នាក់ទាំងអស់គ្នាដូចកើតនៅក្នុងប្រទេស
ចិនទាំងអស់ម៉ង?

ខ៖ គាត់កើតនៅប្រទេសចិន។ម្តាយបង្កើតរបស់គាត់បានស្លាប់តាំងពីតូចដូចគ្នា
ឥឡូវញ៉មចង់ជួយរបៀបពង្សប្រវត្តិអត់មានអ្នកណាស្គាល់សោះថាម្តាយគាត់ឈ្មោះអី
ម្តាយបង្កើត ព្រោះគាត់ស្លាប់ចោលតាំងពីគាត់នៅក្មេង
ដូចគ្នាខាងម៉ែញ៉មក៏អីចឹងខាងប៉ាញ៉មក៏អីចឹង ស្គាល់តែម្តា
យចុងបានស្គាល់ឈ្មោះរៀបរាប់អាយុអីគេហ្នឹង។

ក៖ តែគាត់ខ្មែរម្តាយចុងហ្នឹង?

ខ៖ ម្តាយចុងចិន ខាងម៉ែញ៉មម្តាយចុងខ្មែរ។

ក៖ ហ្ន៎តាមពិតម្តាយបង្កើតឪពុកបង្កើតរបស់អ្នកម៉ងគឺចិនសុទ្ធម៉ង?

ខ៖ ចិនសុទ្ធ។

ក៖ ម៉ងមានស្គាល់ថាគាត់កើតនៅខេត្តណានៃប្រទេសចិនអត់?គេអត់ប្រាប់ម៉ង?

ខ៖ គេអត់មាននិយាយទេ។

ក៖ ហើយចិនប៉ុណ្ណាណីទៅរកនៅឯណាទៅជូនតា។

ខ៖ កើងតុង កើងចូរមិនដឹងកើងតុងមិនដឹងកើងចូរ ប៉ាញ្ញមហ្លួតគាត់ចេះតែនិយាយដែរ
ខេត្តមួយហ្នឹង!! ក៖ ចាំ!! ខ៖
ហើយក៏គាត់ប្រាប់ថាពេលបងគាត់នៅប្រទេសចិនហ្នឹងគេសុំយកទៅចិញ្ចឹមហ្នឹងអត់មានពីណា
ទំនាក់ទំនង
ប៉ាញ្ញមមានប្អូនប្រុសគេសុំយកទៅចិញ្ចឹមគាត់អត់មានទំនាក់ទំនងគាត់អត់មានឈ្មោះអីអត់ដឹង
ឯង។

ក៖ ហ្នឹ!! បិទជិតដឹងម៉ងហោ?

ខ៖ បិទអស់ហើយ។

ក៖

អីចឹងអ្នកមិនសំរាប់ម្តាយរបស់អ្នកមិនវិញតើអ្នកមិនបានចងចាំរឿងអីខ្លះជាមួយនឹងគាត់ដែរ
? ដូចជាអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយម្តាយតើគាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរអីចឹងហាំ?

ខ៖ គាត់កាច គាត់កាចមូលហេតុដែលគាត់រស់ការងារអីអីចឹងច្រើន !!

ក៖ ចាំ!

ខ៖ ហាត់នឿយច្រើន ចំហុយគុយទាវលក់គុយទាវហាត់ណាស់
ញ្ញមបានជួយធ្វើគាត់លក់គុយទាវហ្នឹងហាត់នឿយគ្រប់គ្នា។

ក៖ គុយទាវទឹកឬក៏ធ្វើសរសៃរគុយទាវ?

ខ៖ គុយទាវសរសៃរចាំ!!

ក៖ ហ្នឹ!!

ខ៖ គុយទាវសរសៃរទី១ យកអង្ករ

វាល់អង្ករមួយស្អីយកទៅត្រាំទឹកហើយលាងស្រក់វាឡើងយកមកលែងគ្រឿងកិនហើយយកម
កចំហុយហើយហាលអោយស្ងួតយកមកលៀបខ្លាញ់ហើយរៀបវាទុក
ហើយព្រលឹមឡើងម៉ោង៤ក្រោកហាន់វាចេញសរសៃតូចៗមកយកទៅលក់។

ក៖ អីចឹងអាទូចៗហ្នឹងគេហាន់ទេចុះ?

ខ៖ ចាំមានម៉ាស៊ីនវាធ្មេញវាចូលគ្នាអីចឹងទៅណាស់
ដល់ពេលវាវិចូលគ្នាអីចឹងវាដាច់សរសៃគុយទាវហ្នឹងចុះមកហើយ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ បានចេញជាសរសៃល្អិតៗហ្នឹង។

ក៖ ហើយគេយកទៅហាលទេ?

ខ៖

ចាំ!!ខ្ញុំចំហុយហើយខ្ញុំយកទៅហាលវាស្ងួតល្មមៗយើងនឹងសារវាមកលៀបខ្លាញ់វារៀបទុកហាំ
កុំអោយវាចប់

ពេលព្រឹលឹមម៉ោង៤អីក្រោកឡើងថ្លឹងអាហ្នឹង១០គីឡូ២គីឡូទៅតាម្ងុយអីចឹងទៅណាស់!!ចែក
ម្ងុយញ៉មនឹងអ្នកទៅដឹកចែកទៅ ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ វាហត់នឿយច្រើនអនុស្សាវរីយ៍វាមានពិបាកវាមានផ្អែមល្អមហាំ!!

ក៖ ចាំ!!ហត់ពេក!!

ខ៖ ហត់ពេក។

ក៖ ភាគច្រើនខ្សែចិនរកស៊ីតែខាងគុយទាវ។

ខ៖ តែខំខ្លាំងណាស់ញ៉មអានិតម៉ែញ៉មខំហាំ!!

ក៖ តែមើលទៅជីវិតគាត់បានជោគជ័យអីច្រើនអត់អ្នកមឹង?

ខ៖

ជោគជ័យពេលចាស់ពេលកូនការទៅគេមានប្តីគេមានអីចឹងគេសល់លុយគេសប្បាយគេនាំគា
ត់ដើរលេងដែរ ចុងក្រោយគាត់ជិតខូច

នាំគាត់ទៅដើរលេងទៅនេះទៅនោះដូចខ្ញុំជូនគាត់ទៅស្រុកយួនទៅលេងផងទៅពិនិត្យជំងឺអីផ

ឯទៅ ញ៉មទៅស្រុកយូនមានតែញ៉មទេព្រោះអីយើងអត់ទាន់មានប្តីហា
យើងទៅយើងអត់មានប៉ះពាល់ស្តីណា។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ទៅតែ២នាក់ម៉ែទៅ។

ក៖ ដើរលេង។

ខ៖ ដើរលេងទៅ។

ក៖ ពិនិត្យជំងឺផង!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អីចឹងអ្នកមីងចំនុចកន្លែងណាដែលអ្នកមីងស្រលាញ់ម្តាយជាងគេ តើគាត់ម៉េចដែរ?

ខ៖ ស្រលាញ់

!!ដល់ពេលចុងក្រោយអាទិតគាត់ដែរថាហ៊ីខ្ញុំបានទំនេរជូនគាត់ដើរទៅលេងទៅណោះទៅ
ណោះហើយគាត់តាមញ៉មថាទៅណាហ្នឹងគាត់ពាក្យចាស់គាត់អត់ចោលទេអាកន្ទុយ ហ្នឹង
!!ទៅណាហ្នឹងថ្ងៃហ្នឹងអោយម៉ែទៅផងណាស់ ញ៉មថាម៉ែទៅតាមខ្ញុំបាន
ម៉ែទៅមុជទឹកផ្លាស់ខោអាវសិនណាស់!!។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖

ប្រហែលគាត់មនុស្សចាស់គាត់ខ្លាចទឹកគាត់អត់ចង់មុជទឹកគាត់អត់ចង់មុជទឹកអោយម៉ែមុជទឹក
សិនណាស់ផ្លាស់ខោអាវហើយចាំទៅជាមួយខ្ញុំ
ខ្ញុំនឹងនាំទៅដើរលេងផ្ទះកូននេះកូននោះទៅអីចឹងហាំ!!សប្បាយពេកជិតខ្ញុំការហាំ។

ក៖ ចាំ!

ខ៖ សប្បាយចិត្តនាំដើរលេង គាត់នឹងពេញចិត្តញ៉មនឹងដែរគាត់ថា ចង់ទៅដើរលេងណា ទៅ
ទៅណាប្រាប់គាត់ទៅ គាត់ទៅដែរ សុំយើងដូចពួកម៉ាកអីចឹងហាំ ចុងក្រោយហ្នឹងហាំ!!!

ក៖ មីងនឹកម្តាយ

តែអត់អីទេដោយសារតាមរយៈដំនឹងល្អអត់បញ្ហាទេអ្នកមីងតែតិចទៀតជួបគាត់វិញហើយ
តែប៉ុន្មានឆ្នាំ១០០ឆ្នាំអីទៀតពេលក្រោយតាមផែនការរបស់ព្រះរៀបចំអោយអីចឹងទៅណាស់អ្នក
កមីង!!!

អូខអីចឹងសំរាប់ឪពុកម្តងវិញគាត់ជាមនុស្សអត្តចរិកម៉េចដែរហើយដូចជាគាត់ផ្តល់សេចក្តីស្រ
លាញ់អោយអ្នកមីងម៉េចដែរអីចឹងហា?

ខ៖

ឪពុកក៏ដូចគ្នាតាំងពីញ៉មធំដឹងក្តីមកដឹងតែគាត់ហូបស្រាគាត់កាចគាត់ឈ្មោះគាត់ជេរម៉ែញ៉មអី
ចឹងហា!!គាត់ជេរទាំងកូនអីអីចឹងហា!!គាត់ហូបស្រា

គាត់អត់កែចរិកទេហូបស្រាហូបទាល់តែឥឡូវ ប៉ុន្តែគាត់ឯងធីតភ្នែកហា!!

គាត់ឯងធីតភ្នែកតាំងពី៩១(១៩៩១)មក៩១ ៩២(១៩៩១ ១៩៩២)គាត់ឯងធីត

អារម្មណ៍មូម៉ោគាត់ឯងធីតគាត់នឹងជេរអីវ៉ាន់អីចឹងហា!!និយាយច្រើនអ្វីច្រើនហា!!

ក៖ អីចឹងជីវិតរៀងពិបាកណាស់ណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយជីវិតវាមិនសូវមានផ្អែមល្អមទេ វាហាត់នឿយវាច្រើនពេក ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖

ហាត់នឿយច្រើនពេកហើយគាត់ចូលចិត្តហូបស្រាអីចឹងទៀតវាពិបាកនឹងផ្អែមល្អមណាស់!!វា
គ្មានអនុស្សាវរីយ៍ល្អ។

ក៖ គាត់រករឿងហៅពេលហូបស្រា?

ខ៖

ពួកខ្ញុំមិនយល់ដែរពីមុនអត់គាត់អត់រករឿងញ៉មចងចាំថាគាត់ឯងធីតភ្នែកគាត់ស្រ្តសហាគាត់
នៅម្នាក់ឯងយូរៗគាត់ធុញគាត់ជេរដូចគាត់ដូចលីបិសាចអីនិយាយដាក់ត្រចៀកគាត់ហ្នឹងហើយ
គាត់ជេរ គាត់ជេរធ្វើអោយយើងធុញទេ

ហើយមួយរយៈក្រោយយើងយូរៗទៅជួបគាត់ម្តងយើងសប្បាយចិត្តអត់មានរឿងអីត្រូវជេរយើ
ងទេ !!!!

ក៖ គាត់នៅជាមួយអ្នកណាគេ កូនទីប៉ុន្មាន?

ខ៖ នៅជាមួយបងប្រុសតូច ចាំបងប្រុសតូច គឺអ្នកនៅជាមួយគេធុញម្តងហើយ។

ក៖ អត់មានផ្ទេរអោយអ្នកណាគេនៅជាមួយប៉ាម្តងទេហេ?

ខ៖

គាត់នឹងអត់ប្តូរទៅនៅជាមួយអ្នកណាព្រោះអីញ៉ុមការញ៉ុមនៅជាមួយគាត់ញ៉ុមធុញប៉ុន្មានឆ្នាំ
២០០៧ញ៉ុមចេញពីបងស្រីទៅនៅ៥ឆ្នាំណាស់ធុញទ្រាន់ជាមួយគាត់
ប៉ាម៉ែញ៉ុមគាត់ខ្លាចញ៉ុមចេញ ដើរទៅណាបាត់ចោលគាត់
ទៅលក់ដូរមួយព្រឹកហ្នឹងគាត់ជេរញ៉ុមទៅណាបាត់មួយព្រឹក ជេរចំអេសចំអាសទៀត
ហ្នឹងហើយ។

ក៖ អូ!!គាត់ចង់អោយនៅផ្ទះតែថែទាំគាត់?

ខ៖ គាត់ចង់អោយតែនៅផ្ទះប្រាជូជាមួយគាត់អីណាស់ ហ៊ីបាយទឹកអីហើយប្រាជូហើយ
ហើយយើងមានទៅចង់ប្រាជូអីគាត់ច្រើន យើងនឹងចង់ទៅនេះទៅនោះអីចឹងហា។

ក៖ ចាំ!!គាត់កំប្លែងណាស់អីចឹង។

ខ៖ ចង់អោយយើងនៅប្រាជូជាមួយគាត់មែន ចង់អោយយើង !!ពេលហ្នឹងគាត់ភ័យខ្លាចហើយ
ភ័យខ្លាចដែលថាគ្មានអ្នកណានៅផ្ទះហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ប៉ុន្តែក៏ចង់អោយយើងមានប្តីដែរគាត់ថាមានប្តីទៅកុំអោយថាថ្ងៃក្រោយវាពិបាកហា!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ តែអត់ពីម៉ែប៉ាទៅទៅនៅជាមួយអ្នកណាវាមិនស្រួលទេ
យើងមានបទពិសោធន៍នៅជាមួយបងស្រីហ្នឹង!!អត់ស្រួលទេ!!

ក៖ វាពិបាកណាស់អីចឹង?

ខ៖ ដឹងមែន អីចឹងញ៉ុមថាញ៉ុមព្រមយកប្តីតាមគាត់អីអីចឹងទៅណាស់!!

ក៖ អូខេ!!អីចឹងឪពុកម្តាយចប់ហើយចូលដល់ជីដូនជីតារិញម្តង សំរាប់ជីដូនជីតាខាងម្តាយមុន ចាំថា!!អ្នកមីងអត់ទាន់ធ្លាប់ឃើញមុខពួកគាត់ឯណាមែនទេកើតមក?ដោយសារថាម៉េចស្លាប់អស់ហើយ!!ស្លាប់តាំងពីម៉ែឪនៅតូចៗមែនទេ?

ខ៖ នៅជីតា ហើយនឹងម្តាយចុង ម៉ាចុងហាំ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ម៉ាចុងខ្ញុំដូចជាអត់សូវចាំច្រើនទេព្រោះអីអត់សូវជិតស្និត។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ តែកុងទេ។

ក៖ កុងគាត់ឈ្មោះអីគេដែរខាងម្តាយហាំ??

ខ៖ កុងឈ្មោះ ប៊ុន ថៅ ហ្នឹងហើយគេហៅតែគាត់ថាកុងថៅកុងថៅ។

ក៖ កុងថៅ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ
អើរពេលនោះញ៉មនៅខាងជ្រោយបន្ទាយហើយប៉ាម៉ែញ៉មនឹងចង់មកនៅក្រចេះហ្នឹងហាំ!!ឡើងមកនៅក្រចេះគាត់នឹងមានផ្ទះនៅក្រចេះហើយចំហុយគុយទាវចំហុយអីលក់ហើយពួកញ៉មនឹងត្រៀមមកនៅតាមគាត់ទាំងអស់គ្នា
ហើយកុងថាអាគីមឡាយអាម៉ុងឡាយអីចឹងហាំហើយប្អូនពៅញ៉មគាត់ដាក់ងារអោយអាអៀវផ្លែក្រូច គាត់ថាកុំទៅនៅភ្នំពេញ អើរកុំទៅនៅក្រចេះអីនៅនឹងជាមួយកង់ហើយ
ញ៉មថាខ្ញុំអត់នៅទេ ញ៉មនៅតាមប៉ាម៉ែញ៉មហើយ អាហ្នឹងស្គាល់កុងពេលចាស់ហើយណាស់។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ពេលហ្នឹងញ៉មចេញពីនោះបានតែ២ ៣ឆ្នាំគាត់នឹងខូចហើយ ។

ក៖ ហ៊ីៗ!!!

ខ៖ ៨០ជាងហើយ ។

ក៖ ចាំអាយុ៨០ប៉ុន្មានគាត់ស្លាប់?

ខ៖ គាត់មិនដឹងជាអាយុ៨០ប៉ុន្មានទេស្លាប់ ក្នុងឆ្នាំ១៩៨៦។

ក៖ ហ្ន៎អីចឹងអ្នកមិនទើមតែបាន១៣ឆ្នាំហ្នឹង?

ខ៖ ចាំហ្នឹងហើយតាំងពីញ្ញមនៅក្មេងគាត់ស្លាប់។

ក៖ ហ្នឹងហើយចាំ។

ខ៖ កាលញ្ញមនៅរៀន។

ក៖ អីចឹងគ្រាន់តែចងប៉ុណ្ណឹងពីពួកគាត់ តែកន្លែងកើតស្រុកកំណើតនៅស្រុកចិនណោះ?

ខ៖ ស្រុកចិនណោះ។

ក៖ ខេត្តដែលអ្នកមិនបានប្រាប់ហ្នឹង!!ចុះសំរាប់ខាងឪពុករបស់អ្នកមិនវិញម្តង ទា អាទាហេ មីងហៅទា?

ខ៖ ហៅប៉ា។

ក៖ ហៅប៉ាអត់ហៅអាទាទេហៅ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយក្នុងខាងប៉ាញ្ញមអត់ដែលបានស្គាល់អីបន្តិចទេ គាត់ស្លាប់តាំងពី៨៤(១៩៨៤)មក។

ក៖ គាត់ស្គាល់ ស្គាល់ថាគាត់ឈ្មោះអីអត់?

ខ៖ ចេះតែសួរប៉ាថាប៉ាឈ្មោះអីទេនេះគាត់ប្រាប់!!

ក៖ ម៉េចទៅ?

ខ៖ ឈ្មោះទារ៉ូច លីម។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ឈ្មោះទារ៉ូច លីម ។ឈ្មោះហ្នឹង២ហ្នឹងដល់ញ៉មសរសេក្នុងពង្សប្រវត្តិញ៉មដាក់រ៉ូច លីម ប៉ុន្តែថ្ងៃមុននេះញ៉មទៅជួបគាត់ម្តងទៀតគាត់ថា ហ្នួច លីម !!ហ្នួចៗហ្នឹង ដូចជាលោកខែដូចជាព្រះអាទិត្យអីអីចឹង ហ្នួចហ្នឹង ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ហើយម៉ាម៉ាចុងរបស់គាត់ហ្នឹងញ៉មធ្លាប់ជួប កាលពី៩៦(១៩៩៦) គាត់អាយុចាស់ហើយគាត់មកលេងភ្នំពេញ ហើយញ៉មបានដូចជាជួយបំរើគាត់ដូចជាមុជទឹកផ្លាស់សំលៀកបំពាក់អោយគាត់ ព្រោះអីគេមកពីកាណាដាមកនៅភ្នំពេញប៉ុន្មានថ្ងៃហ្នឹងគាត់ត្រលប់ទៅវិញទៅ!!គាត់ទៅស្លាប់ នៅកាណាដា ឆ្នាំ២០០៣ ។

ក៖ ចាំ!!អីចឹងអ្នកមីងហើយចុះសំរាប់លោកយាយវិញ លោកយាយខាង!!អត់ស្គាល់ឈ្មោះដែលហៅ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ លោកយាយខាងម៉ែហ្នឹង។

ក៖ ខាងឪពុកហ្នឹងហៅ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយយាយខាងឪពុកអាម៉ាហ្នឹងឈ្មោះយាយ យាយ!!

ក៖ អាម៉ាដើមមិនមែនអាម៉ាចុងទេណាស់?

ខ៖ ហ្ន៎!!អាម៉ាដើមអត់មានពីណាស្គាល់អីបន្តិចទេ!!យាយហ្នឹងឈ្មោះ គូច ឆេងហ្វិយ។

ក៖ គូច ឆេងហ្វិយ គឺអាម៉ាចុង?

ខ៖ គូច ឆេងហ្វិយអាម៉ាចុងខាងឪពុក ដល់អាម៉ាចុងខាងម្តាយឈ្មោះ អ៊ុង សុច្ចហើយនឹងគាត់ខ្មែរសុទ្ធម៉ងមុខធំៗ មានធំខ្មៅមិនសូវជិតស្និតទេ របៀបប្អូនម៉ែញ៉មគាត់នៅជាមួយម៉ាហ្នឹងហើយផ្ទះគាត់នៅខាងលិចផ្លូវពួកគាត់មិនចូលចិត្តពួក ខ្ញុំនឹងបងស្រីញ៉មខ្ញុំអីដឹកគោកាត់ក្រោមផ្ទះគាត់អីអីចឹងហៅ អីចឹងហើយវាអត់សូវស្និតតាំងពីតូចហ្នឹងមក!!!មិនសូវស៊ីសង្វាក់គ្នាទេ។

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយអីចឹង។អីចឹងប្រវត្តិដូនតាអត់ចាំ
តែគ្រាន់តែថាដឹងដែរថាទាំងខាងឪពុកទាំងខាងម្តាយបង្កើតៗគឺអ្នកមកពីស្រុកចិនទាំងអស់!!
អីចឹងសំរាប់ចូលដល់ក្រុមគ្រួសារតើអ្នកម៉ែង ដំបូងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកម៉ែងមករស់នៅក្នុង
នៅខេត្តក្រចេះហ្នឹងយូរនៅអ្នកម៉ែង?

ខ៖
ឪពុកម្តាយញ៉មរស់នៅខេត្តក្រចេះហ្នឹងយូរហើយតាំងពីក្នុងហ្ន៎!!ក្នុងញ៉មនៅស្រុកចិនហ្នឹងមាន
ផ្ទះនៅក្រចេះហ្នឹងម៉ែង ផ្ទះនៅផ្សារក្រចេះហ្នឹងម៉ែង។

ក៖ តែផ្ទះមកពីហ្នឹង តែដំបូងឪពុកម្តាយរបស់អ្នកម៉ែងមកពីស្រុកចិនដែរហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ហើយយកកូនយកអីមកមករស់នៅហ្នឹងម៉ែង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ទាំងសងខាងហ្នឹង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ខាងក្នុងហ្នឹងមានផ្ទះនៅក្រចេះ ផ្ទះម្តាយញ៉មមានផ្ទះនៅខាងត្រើយម្ខាង។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ខាងជ្រោយបន្ទាយ ផ្ទះនៅម្ខាងម្នាក់។

ក៖ អីចឹងសំរាប់នៅខេត្តក្រចេះហ្នឹងគេនៅក្នុងភូមិឃុំអីគេដែរម៉ែង?

ខ៖ បើខាងប៉ាញ៉មអាក្នុងនៅខាងឃុំក្រចេះហ្នឹងម៉ែង គេហៅថាភូមិផ្សារវែង
ផ្ទះហ្នឹងនៅជិតរង្វង់មូលព្រាបហ្នឹង ។

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ផ្សារវែង ។

ក៖ អីចឹងអ្នកមីងសំរាប់សាច់ញាតិអ្នកមីងមានអ្នកណាគេធ្លាប់ទៅរស់នៅប្រទេសក្រៅអត់?

ខ៖ ប្អូនប៉ាញ៉ុមនៅប្រទេសក្រៅ

ប្អូនប្រុស២នាក់ប្អូនស្រីម្នាក់ហើយក្មួយៗដែលបងប្រុសគាត់ធំហ្នឹងគាត់ស្លាប់ហើយនៅសល់
តែប្រពន្ធទៅនៅកាណាដាជាមួយកូនហើយប្រពន្ធចុងរបស់អីហ្នឹងក៏ទៅនៅកាណាដាដូចគ្នា។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយអាក្ខវញ្ញុមនៅកាណាដាដូចគ្នា

ប្អូនដីដូនមួយកូនឪពុកមាញ៉ុមដែលនៅភ្នំពេញនេះក៏ទៅនៅកាណាដាមួយដែរ
ហើយដីដូនមួយ២នាក់កូនរបស់អីមីស្រីមួយប្រុសមួយក៏នៅកាណាដា។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ប្អូនប៉ាមួយទៀតនៅអាមេរិច គាត់មួយគ្រួសារនៅអាមេរិច។

ក៖ នៅហ្នឹង!!!អីចឹងសំរាប់អ្នកមីងសំរាប់ចូលដល់ការសិក្សាភាសាវិញម្តង
អ្នកមីងចេះនិយាយភាសាខ្មែរ ដឹងថាចេះនិយាយហើយ
ប៉ុន្តែចេះអាននឹងសរសេរភាសាខ្មែរបានច្បាស់ទេ?

ខ៖ បានចេះអានញ៉ុមរៀនត្រឹមឪដូមទេ!!អក្សរខ្មែរ។ក៖ ចាំ!!ខ៖ បើអក្សរបារាំង អង់គ្លេស
ហ្វ្រេងទៅរៀនច្រើនក៏មិនចេះ ។

ក៖ តែធ្លាប់រៀនបារាំងអង់គ្លេសអីដែរហី?

ខ៖ បារាំងក៏រៀន អង់គ្លេសក៏រៀន ភាសាថៃក៏ទៅរៀន។

ក៖ ចុះបើដោយសារមីងជាចិនអ្នកមីងចេះចិនអត់?

ខ៖ អត់ដែលចេះអក្សរចិនទេ ញ៉ុមអត់មានពេលទៅរៀន។

ក៖ ដោយសារឪពុកម្តាយគាត់មកពីចិន គាត់ដែលនិយាយភាសាចិនជាមួយទេ?

ខ៖ គាត់និយាយតើ គាត់និយាយតែខ្ញុំអត់ព្រមនិយាយទៅវិញជាមួយគាត់សោះ!!

ក៖ តែបើសិនស្តាប់មក បើសិនគាត់និយាយមកស្តាប់បានទេ?

ខ៖ ស្តាប់បានតែពាក្យគុយទាវ គុយដីវ គេហៅចិនគុយដីវ។

ក៖ ហ្ន៎!

ខ៖

ស្តាប់បានគេហៅហូបបាយធ្វើអីបន្តិចបន្តួចទេអោយនិយាយរកស៊ីជួបគ្នាប្រស្រាយអីក៏អត់ចេះស្តាប់ដែរ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ជួបគ្នាសួរអ្នកទៅណាមកពីណាហើយអ្នកធ្វើអី និយាយស្តាប់មិនបានទេ ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ញ៉មអត់ចេះម៉ង!!!

ក៖ ចុះធ្លាប់រៀនភាសាបារាំងអង់គ្លេសអស់ហ្នឹងបានចេះនិយាយខ្លះៗទេ?

ខ៖ ញ៉មចេះបានមួយឃ្លាពីរឃ្លាទេ!!បារាំងហ្ន៎ បើអង់គ្លេសដូចថាដំបូងញ៉មចេះច្រើន ដល់តាំងពី២០០១ញ៉មរៀន២ ៣ឆ្នាំ ញ៉មរៀនពី២០០១ដល់២០០៣ញ៉មរៀនតែមួយម៉ោងៗទេ រហូតដល់ ឥឡូវញ៉មអោយគ្រូចង់អស់ហើយ។

ក៖

ចាំអរគុណអ្នកម៉ងសំរាប់ការរៀបរាប់ពីប្រវត្តិពីក្រុមគ្រួសារនឹងពីអ្វីៗខ្លះដែលអ្នកម៉ងរៀបរាប់ពី ជីវិតអីចឹងហា!! អីចឹងអ្វីទាំងអស់ហ្នឹងពួកយើងនឹងរក្សាទុកសំរាប់កូនចៅអ្នកម៉ងទៅថ្ងៃក្រោយ ចាំអីចឹងអរគុណច្រើនអ្នកម៉ង។